

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS
மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம் சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

Volume :6 /Issue 6 / January 2026

E-ISSN 3049-3676 (Online)

மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

தமிழர் பண்பாட்டில் முருகன் வழிபாடு

ஓர் வரலாற்று மற்றும் தத்துவ ஆய்வு

கி.சரவணன்,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி,

ஆரணி, திருவண்ணாமலை- 632317,

மின்னஞ்சல்: saravanankp123@gmail.com,

கைபேசி: 9381774252, ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-9463-5251>

தி. வினோத்குமார்,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். சொக்கலிங்கம் கலைக் கல்லூரி,

ஆரணி, திருவண்ணாமலை- 632317,

மின்னஞ்சல்: vinoththiru1293@gmail.com,

கைபேசி:9626789345, <https://orcid.org/0009-0000-2953-0695>

JANUARY - FEBRUARY

Murugan Worship in Tamil Culture: A Historical and Philosophical Study

K. Saravanan,

Assistant Professor, Department of Tamil,

Dr. MGR Chockalingam Arts College,

Arni, Thiruvannmalai – 632317,

Mail Id: saravanankp123@gmail.com,

Cell: 9381774252,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-9463-5251>

T. Vinothkumar,

Assistant Professor, Department of Tamil,

Dr. MGR Chockalingam Arts College,

Arni, Thiruvannmalai – 632317,

MAIL ID: vinoththiru1293@gmail.com,

CELL : 9626789345,

<https://orcid.org/0009-0000-2953-0695>.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இக்கட்டுரை தமிழர் பண்பாட்டின் ஆதி அடையாளமான முருகன் வழிபாட்டைச் சமூக, இலக்கிய, வரலாற்று மற்றும் கலை நோக்கில் விரிவாக ஆராய்கிறது. சங்க காலம் தொட்டு இன்று வரை முருக வழிபாடு அடைந்துள்ள பரிணாம வளர்ச்சி, 'முருகன் - ஸ்கந்தா' இணைவு, அறுபடை வீடுகளின் தத்துவப் பின்னணி மற்றும் சடங்கு முறைகளை இது விவரிக்கிறது. இயற்கை வழிபாடாகத் தொடங்கி, உலகளாவிய தமிழ் அடையாளமாக முருகன் வழிபாடு மாறியுள்ள விதம் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, இடைக்காலக் கோயில்

கட்டடக்கலை மற்றும் பக்தி இலக்கியங்கள் முருக வழிபாட்டை எங்ஙனம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தன என்பது விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

Abstract

This article extensively explores the worship of Murugan, the primal identity of Tamil culture, through social, literary, historical, and artistic perspectives. It describes the evolutionary growth of Murugan worship from the Sangam era to the present day, the synthesis of the 'Murugan-Skanda' traditions, the philosophical underpinnings of the Six Abodes (Arupadai Veedu), and various ritualistic practices. The study analyzes the transition of Murugan worship from an initial form of nature worship to its current status as a global Tamil identity. Specifically, it provides a detailed explanation of how medieval temple architecture and Bhakti literature played a pivotal role in integrating Murugan worship into the lives of the common people.

முக்கியச் சொற்கள்

முருகன், சேயோன், குறிஞ்சி, ஸ்கந்தன், அறுபடை வீடுகள், தமிழர் பண்பாடு, சிற்பக்கலை, திருப்புகழ்.

Keywords

Murugan, Seyon, Kurinji, Skandan, Six Abodes (Arupadai Veedu), Tamil Culture, Sculpture/Iconography, Thiruppugazh.

முன்னுரை

தமிழர் பண்பாடு என்பது நிலம், மொழி, சமயம் ஆகிய மூன்றும் இணைந்த ஒரு வாழ்வியல் அறமாகும். அந்த அறத்தின் மையப்புள்ளியாகத் திகழ்பவர் 'முருகன்'. "சேயோன் மேய மைவரை உலகம்" எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுவதன் மூலம், தமிழர்களின் ஆதித் தெய்வமாக முருகன் விளங்குவதை அறியலாம். இக்கட்டுரை, முருக வழிபாட்டின் தொன்மை, ஸ்கந்த - முருகன் இணைவு மற்றும் அதன் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களை ஆய்வு செய்கிறது.

நிலவியலும் தொன்மையும்

தமிழர்கள் இயற்கையை வழிபட்டவர்கள். மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் தலைவனாக முருகனைப் போற்றினர்.

இதனை,

JANUARY - FEBRUARY

"சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்"

(தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், பா. 5)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும், 'முருகு' என்ற சொல்லுக்கு அழகு, இளமை, மணம் என்று பொருள். இது ஒரு பண்புப்பெயராகவே முதலில் வழங்கப்பட்டது. வேட்டைச் சமூகத்தின் தலைவனாக 'வேலன்' என்ற பெயரில் முருகன் வழிபடப்பட்டார்

சங்க இலக்கியங்களில் முருகன்: ஒரு விரிவான பார்வை

சங்க இலக்கியங்கள் முருகனைப் போர் வீரனாகவும், அதே சமயம் மக்களின் துன்பம் துடைக்கும் தெய்வமாகவும் காட்டுகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் அறுபடை வீடுகளையும் அவனது அருளாற்றலையும் விளக்கும் நக்கீரர்,

"உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டாஅங்கு"

(திருமுருகாற்றுப்படை, அடிகள்: 1-2.)

எனும் பாடலடிகளில் உலகில் உள்ள இருளை நீக்கி, உயிர்கள் அனைத்தும்

மகிழ்ச்சி அடையும் வகையில், பலராலும் புகழப்படுகின்ற சூரியன் அதிகாலை வேளையில் கீழ்த்திசைக் கடலில் உதிப்பதைப் போன்ற ஒளியினை உடையவன் முருகன். கடலில் இருந்து சூரியன் உதிக்கும்போது வானம் செந்நிறமாகத் தோன்றுவது போல, செந்நிற மேனியை உடைய முருகப்பெருமான் தனது வாகனமான மயிலின் மீது ஏறி வரும் காட்சி, கடல் அலைகளுக்கு நடுவே சூரியன் தோன்றுவதைப் போலப் பிரகாசமாக உள்ளது என உவமித்துள்ளார்.

முருகனின் பிறப்பு மற்றும் அவனது வீரச் செயல்களைப் புராணக் கதைகளுடன் இணைத்து முதலில் பாடிய பரிபாடல், "**செவ்வேள் அடியறைப் பெருகுக**" (பரிபாடல், பாடல்: 18, வரி: 56) எனும் பாடலடி முருகப்பெருமானின் திருவடி நிழலில் வாழும் பேறு எங்களுக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும்; அந்த அருளாட்சி எங்கும் பெருக வேண்டும் என்று வணங்குவதை எடுத்துரைக்கின்றது. அதாவது, சங்க காலத் தமிழர்கள் முருகனிடம் பொன், பொருள் அல்லது போகங்களை வேண்டவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவனது திருவடிகளையே தஞ்சம் என அடைந்து, அவனது அருள் நிழலில் என்றும் வாழும் உரிமையையே வரமாகக் கேட்டனர் என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

'ஸ்கந்த - முருகன்' இணைவு: வரலாற்றுப் பின்னணி

கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, வட இந்திய 'ஸ்கந்தா' வழிபாடும் தென்னிந்திய 'முருகன்' வழிபாடும் ஒன்றிணைந்தன. இதனை, **"தமிழகத்தின் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான 'முருகன்' என்பவன் காலப்போக்கில் வடமொழித் தெய்வமான 'ஸ்கந்தனுடன்' இணைக்கப்பட்டான்."**(தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும், ப. 188.) என டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை கூறியுள்ளார். வேட்டைத் தெய்வமான முருகன், சிவனின் மகனாகவும், தேவர்களின் படைத்தலைவனாகவும் (சமஸ்கிருத மயமாக்கல் - Sanskritization) உருமாற்றம் பெற்றதை இக்காலம் காட்டுகிறது.

அறுபடை வீடுகள்: தத்துவ மற்றும் யோகப் பின்னணி

முருக வழிபாட்டில் 'அறுபடை வீடு' என்பது மனித உடலின் ஆறு ஆதாரச் சக்கரங்களோடு தொடர்புடையது எனச் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

எனும் அடிகளில், மலைகளின் மீது வீற்றிருக்கும் தலைவனே!

என் மனதில் உன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் நினைக்காமல், உன்னையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு, உனது திருவடிகளைத் தொழுது வணங்குகிறேன் என்று குறவர் குலப் பெண்கள் பாடுவதாக இளங்கோவடிகள் கூறியுள்ளார். வள்ளியின் கணவனாகிய முருகனையே தம் குலத் தெய்வமாக குறவர் இனமக்கள் வழிபட்டனர் என்பது இதிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

இடைக்கால சிற்பக்கலையும் முருகனும்

பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்துக் கோயில்களில் முருகனின் சிற்பங்கள் தனித்துவமான அழகைப் பெற்றன. பல்லவர் காலக் குடைவரைக் கோயில்களில் முருகன் 'பிரம்மசாஸ்தாவாகவோ' அல்லது 'தேவசேனாபதியாகவோ' செதுக்கப்பட்டார். மாமல்லபுரம் மற்றும் திருப்பரங்குன்றம் குடைவரைகளில் முருகனின் ஆதி உருவங்களைக் காணலாம். சோழர் காலச் செப்புத் திருமேனிகளில் முருகன் வடிவம் முழுமை பெற்றது. நான்கு கைகள், மயில் வாகனத்துடன் கூடிய 'சுப்பிரமணியர்' சிலைகள் இக்காலத்தில் அதிகம் உருவாயின. இதனை, "சோழர் காலச் செப்புத் திருமேனிகள் முருகனின் எழிலையும் வீரத்தையும் ஒருசேரக் காட்டுகின்றன." (சைவ சமய வளர்ச்சி, ப. 145)

எனும் மா. இராசமாணிக்கனாரின் கூற்றிலிருந்து அறியலாம்.

பக்தி இலக்கியத் தாக்கம்: அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழும்

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் அருணகிரிநாதர் முருக வழிபாட்டை ஒரு மாபெரும் மக்கள் இயக்கமாக மாற்றினார். அவர்,

"பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும் பற்றியே மாதிரும்
புகழ்பாட"(திருப்புகழ், பா. 1).

என முருகப்பெருமானிடம் முருகப்பெருமானே! அடியேனாகிய நான் உனது திருவடிகளைத் தூய்மையான பக்தியோடு எந்நேரமும் பற்றிக்கொண்டு, உன்னுடைய சீர்மிக்க பெருமைகளைப் பேசும் 'திருப்புகழ்' பாடல்களை இடைவிடாது பாடுவதற்கு நீ எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறார்.

வள்ளி - தெய்வயானை: சமூக மற்றும் தத்துவக் கொள்கை

முருகனின் இரு தேவியரும் தமிழர் வாழ்வியலின் இருவேறு நிலைகளை உணர்த்துகின்றனர்.

வள்ளி (இச்சா சக்தி): மண்ணின் மகள், பழங்குடி மரபு, களவு நெறி. வள்ளித் திருமணம் என்பது முழுக்க முழுக்கத் தமிழர்களின் குறிஞ்சி நிலப் பண்பாட்டைச் சார்ந்தது. தமிழர்களின் அகப்பொருள் இலக்கணப்படி, 'களவு' (காதல்) என்பது உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. முருகன் வேடன் உருவில் வந்து வள்ளியைச் சந்திப்பதும், காதலிப்பதும், பின்னர் மணம் முடிப்பதும் சங்க காலத்துத் தமிழர்களின் காதல் மரபைப் பறைசாற்றுகிறது. முருகன் ஒரு வேடுவப் பெண்ணை மணம் புரிவதன் மூலம், அவர் எளிய மக்களின் கடவுளாகவும், நிலத்தோடு தொடர்புடையவராகவும் மாறுகிறார். இது "சமூக ஒருமைப்பாடு" எனும் தமிழர் கொள்கைக்குச் சான்றாகும்.

தெய்வயானை (கிரியா சக்தி): விண்ணின் மகள், வைதீக மரபு, கற்பு நெறி. இது முருகனின் போர் வெற்றி மற்றும் அரசு அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது. முறையாகப் போர் முடிந்து, பரிசாகப் பெற்று மணம் முடிப்பது 'கற்பு' நெறியைச் சார்ந்தது. இது வைதீக அல்லது முறையான திருமண முறையைக் குறிக்கிறது. இதனை, "மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்" (திருமுருகாற்றுப்படை, வரி: 6) என்கிறது திருமுருகாற்றுப்படை. இங்குத் தெய்வயானையின் கற்புநெறி போற்றப்படுகிறது.

சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையின்படி, முருகனின் இரு தேவியரும் அவனது ஆற்றல்களாகக் (சக்திகளாக) கருதப்படுகின்றனர். வள்ளி (இச்சா சக்தி): மனித ஆன்மாவின் 'விருப்பம்' அல்லது 'ஆசை'யைக் குறிப்பவர். ஆன்மா இறைவனை அடையத் துடிப்பதே வள்ளித் தத்துவம். தெய்வயானை (கிரியா சக்தி): இறைவனின் 'செயல்' ஆற்றலைக் குறிப்பவர். முருகன் (ஞான சக்தி): அறிவின் வடிவம். அறிவானது விருப்பத்தையும் செயலையும் சமநிலைப்படுத்துகிறது என்பது தமிழர் தத்துவம்.

சமூகவியல் நோக்கு: உயர்வு தாழ்வற்ற நிலை

முருகன் ஒரு அரசன் மகளையும் (தெய்வயானை), ஒரு வேட்டுவப் பெண்ணையும் (வள்ளி) ஒரே பீடத்தில் இருபுறமும் அமர வைத்திருப்பது, தமிழர் பண்பாட்டில் நிலவிய "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற சமத்துவக் கொள்கையை உணர்த்துகிறது. இதனை, டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை தனது நூலில், "**வள்ளி - முருகன் திருமணம் என்பது திராவிடப் பண்பாட்டின் வேர்**" என்றும், "**தெய்வயானை இணைப்பு என்பது ஆரிய - திராவிடப் பண்பாட்டுப் பிணைப்பின் அடையாளம்**" என்றும் குறிப்பிடுகிறார் (தமிழக வரலாறு: மக்களும் பண்பாடும், பக். 210).

இதனை நாம் தமிழ்க்கடவுள் முருகனும் ஆரியக் கடவுள் ஸ்கந்தனும் ஒன்றிணைந்த காலமாகக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், குறவர் குலப் பெண்ணை மணம் முடித்ததன் மூலம், விளிம்பு நிலை மக்களும் இறைவனை நெருங்க முடியும் என்ற கொள்கையைத் தமிழர்கள் நிலைநாட்டினர்.

ஆதி முருகன் வழிபாடு

இயற்கை மற்றும் நிலம் சார்ந்த முறைதொடக்க காலத்தில் முருகன் ஒரு 'சேயோன்' (சிவந்தவன்) மற்றும் 'வேலன்' (வேல் ஏந்தியவன்) என நிலத்தோடு தொடர்புடைய சிறுதெய்வமாகவே வழிபடப்பட்டார்.இயற்கை வழிபாடு: ஆதித் தமிழர்கள் முருகனை உருவமாக வழிபடாமல், நடுகல் (Hero Stone), மரம் (கடம்ப மரம்) அல்லது வேல் ஆகியவற்றை வைத்தே வழிபட்டனர்.சடங்கு முறை (வெறியாட்டு): வேலன் எனும் பூசாரி ஆவேசமாக ஆடும் 'வெறியாட்டு' ஆதி வழிபாட்டின் முக்கிய அங்கமாகும். இதனை,

களம்நன்கு இழைத்துக் கண்ணி சூட்டி

வள நகர் சிலம்பப் பாடிப் பலி கொடுத்து

உருவச் செந்நினை குருதி தூவி

வேலன் ஆடும் வெறியாட்டு"(நற்றிணை, பா. 273)

எனும் பாடல், இங்கு ஆட்டுக்குட்டி பலி கொடுக்கப்படுவதும், ரத்தத்தைத் தினை மாவுடன் கலந்து தூவுவதும் ஆதி காலத்து மண்ணின் மணம் மாறாத வேலன் வெறியாட்டு வழிபாட்டு முறை இருந்து என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

இடைக்கால மாற்றம்

புராணமயமாக்கல் (Sanskritization) பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தில், முருகன் சிவபெருமானின் மகனாகவும், 'ஸ்கந்தன்' எனும் புராண நாயகனாகவும் மாற்றப்பட்டார். இதன்போது ஆகம விதிகள் வழிபாட்டுக்குள் நுழைந்தன. இதனை,

"ஆறுமுகம் கொண்ட அண்ணல் அவதாரம்

கூறுமுகம் ஒன்றே குன்றுதொறாடல்"(திருமுருகாற்றுப்படை, வரி: 217-218)

நக்கீரரின் இந்தக் காலத்தில் தான் முருகன் 'ஆறு முகங்கள்' கொண்ட பிரபஞ்சக் கடவுளாக நிலைநிறுத்தப்பட்டார். ஆதித் தமிழரின் வேட்டைத் தெய்வம், உலகைக் காக்கும் பரம்பொருளாக உருமாறியது என்பதை

இப்பாடலின் வழி அறிய முடிகின்றது.

காவடியின் தோற்றப் பின்னணி

காவடி வழிபாட்டின் வேர் இடும்பன் வரலாற்றில் உள்ளது. அகத்தியரின் ஆணையை ஏற்று கயிலை மலைச் சிகரங்களைச் சுமந்த இடும்பன், இன்று காவடி எடுக்கும் ஒவ்வொரு பக்தனுக்கும் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறான். இதனை,

"காவடி யென்னும் பெயர்கொடு கயிலை வெற்பினைத்

தூவிடை யொருதண்டு நடுவமைத் திருபுடைத்

தாவிடக் கட்டித் தோளினிற் றாங்கித்

தேவிடை யிடும்பன் றென்றிசைச் சென்றனன்."

(ஸ்ரீ பழநித் தலபுராணம், இடும்பன் வதைப் படலம், பாடல் 22,)

எனும் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

சமூகப் பார்வை

ஆய்வு ரீதியாக நோக்கும்போது, காவடி என்பது தனிமனித வழிபாடாகத் தொடங்கி ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு அடையாளமாக மாறுகிறது. சாதி அடுக்குகளால் பிரிக்கப்பட்ட சமூகத்தில்,

காவடி எடுக்கும்போது அனைவரும் 'ஆண்டி' கோலத்திலும் 'அரோகரா' முழக்கத்திலும் ஒன்றாகக் கலக்கிறார்கள். இதன் சமத்துவ நிலை குறித்து, "சமூக அமைப்பில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும், உயர் நிலையில் உள்ளவர்களும் ஒரே சீருடை அணிந்து, ஒரே நோக்குடன் காவடி சுமந்து செல்வது சாதிப் படிநிலைகளைத் தகர்க்கும் ஒரு ஆன்மீகச் சமத்துவ முறையாகத் திகழ்கிறது." (தமிழர் நாட்டுப்புற இயல், ப. 264) என்கிறார் ச.சக்திவேல்.

காவடிச் சிந்து: ஒரு பண்பாட்டுப் பதிவு

காவடி தூக்கிச் செல்பவர்களின் சுமையை உணராமல் இருக்கப் பாடப்படும் 'சிந்து' பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தின் சொத்து. அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் வரிகள் காவடிப் பயணத்தை ஓர் இசையனுபவமாக மாற்றின. இதனை,

"கட்டழகுச் செவ்வேள் அடியார் கவிஞன் அண்ணாமலைச் செப்பும்

மட்டவிழ் தார்வளைக் காவடிச் சிந்து வரிசையினை..." (காவடிச் சிந்து, பக்கம் 42) எனும் பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

காவடி வழிபாடு என்பது உடல் ரீதியான வலிமையைச் சோதிக்கும் முறை மட்டுமல்ல, அது மனதின் அகந்தையை அழிக்கும் ஒரு தத்துவப் பயிற்சி. புராணக் காலம் தொடங்கி இன்று புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகள் வரை, காவடி என்பது தமிழினத்தின் ஆன்மீகச் சங்கிலியாக விளங்குவதை இந்த ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது.

வெறியாட்டு - காவடி: ஒப்பீட்டுப் புள்ளிகள்

வெறியாட்டு மற்றும் காவடி முறை ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளை ஐந்து முக்கியத் தலைப்புகளில் காணலாம்:

அ. ஆடுபவர் நிலை

சங்க காலத்தில் 'வேலன்' முருகனைத் தன் உடலில் ஆவாகனம் செய்து ஆவேசமாக ஆடுவார். இன்றைய காவடி வழிபாட்டிலும், மேள தாளங்கள் முழங்க, பக்தர்கள் 'அருள் வந்து' (Trance) ஆடுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்தத் தன்னை மறந்த நிலை (State of ecstasy) இரண்டிலும் பொதுவானது.

ஆ. களமும் சூழலும்

வெறியாட்டு நிகழும் இடம் 'வெறிக்களம்' எனப்பட்டது. அது மணல் பரப்பப்பட்டு, மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

இன்றைய காவடி வழிபாடும் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட காவடி, பந்தல்கள் மற்றும் திருவிழாக் களங்களிலேயே நிகழ்கிறது.

இ. இசைக் கருவிகளின் பங்கு

வெறியாட்டின் போது 'தொண்டகப் பறை' முழங்கியதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. "தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரும் தழீஇ"— திருமுருகாற்றுப்படை (வரி: 249) இன்று காவடி ஆட்டத்திற்கு 'பம்பை', 'உடுக்கை' மற்றும் 'நாதஸ்வரம்' போன்றவை இன்றியமையாதவை. இசையின் வேகத்திற்கு ஏற்ப ஆட்டம் தீவிரம் அடைவது இரண்டு காலங்களிலும் மாறாத மரபு.

காவடித் தண்டு - வேலன் கையில் இருந்த வேல்

சங்க காலத்தில் வேலன் கையில் ஏந்தியிருந்த 'வேல்' என்பது அதிகாரத்தின் மற்றும் தெய்வத்தின் அடையாளமாகும். காலப்போக்கில், பக்தன் தன் தோளில் சுமக்கும் 'காவடித் தண்டு' அந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. காவடியின் தண்டினை ஒரு 'அச்சாகக்' (Axis) கருதினால், அதன் இருபுறமும் தொங்கும் சுமைகள் உலகியல் சுமைகளைக் குறிக்கின்றன. வேலன் வேலை உயர்த்தி ஆடுவது போல, காவடி எடுப்பவர் காவடியைச் சுழற்றி ஆடுகிறார்.

சடங்கியல் மாற்றம்

சங்க கால வெறியாட்டில் ஆடு பலியிடுதல் மற்றும் குருதி கலந்த சோற்றைத் தூவுதல் போன்ற முறைகள் இருந்தன.

"மறியறுத்து அந்தி மாலையில்... செந்நெல் வண் புழுக்கல் சிதறி"
(குறுந். பா. 263)

ஆனால், பக்தி இலக்கியக் காலம் (ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள்) மற்றும் சித்தாந்தப் பரவலுக்குப் பிறகு, இந்த ரத்தப்பலி முறைகள் மாற்றமடைந்து, தூய சைவ வழிபாடாகக் 'காவடி' உருவெடுத்தது. ரத்தத்திற்குப் பதில் பால், பன்னீர் போன்ற பொருட்கள் அபிஷேகத்திற்காகக் காவடியில் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இது ஒரு பண்பாட்டு நாகரிக வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

சமூக உளவியல் தொடர்பு

சங்க கால வெறியாட்டும், இன்றைய காவடியும் 'துயர் நீக்கல்' (Catharsis) என்ற ஒரே உளவியல் நோக்கம் கொண்டவை. அன்று அறியாத நோய்களுக்குத் தீர்வாக வெறியாட்டு இருந்தது. இன்று மனக்குறைகளைத் தீர்க்கக் காவடி ஒரு கருவியாக உள்ளது. இதனை, "பண்டைய வெறியாட்டு முறையானது காலப்போக்கில் ஆடல், பாடல், இசை ஆகிய கலைக்கூறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு, பக்தி இயக்கக் காலத்தில் காவடிப் பெருவிழாவாகப் பரிணமித்தது."(தமிழர் சமய வரலாறு, ப. 88)

சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லப்படும் வெறியாட்டு என்பது ஒரு பழங்குடி வழிபாட்டு முறை. அதுவே பிற்காலத்தில் நிறுவனமயப்பட்ட மத அமைப்பில் 'காவடி' வழிபாடாக வடிவம் பெற்றுள்ளது. பெயர் மாறினாலும், ஆடல் முறையும், பக்தியின் தீவிரமும், முருகனுடனான ஆன்மீகத் தொடர்பும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழர்களிடம் மாறாமல் தொடர்வதை இது காட்டுகிறது. எனவே, காவடி என்பது வெறியாட்டின் நவீன மற்றும் செழுமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவம் என்று முடிவு செய்யலாம்.

இன்றைய முருகன் வழிபாடு: உலகளாவிய அடையாளம்

இன்று முருகன் வழிபாடு மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, மொரிஷியஸ் போன்ற நாடுகளில் தமிழர்களின் தேசிய அடையாளமாக மாறியுள்ளது. இன்று முருக வழிபாடு வெறியாட்டிலிருந்து முழுமையாக மாறி 'காவடி' மற்றும் 'அலகு குத்துதல்' என நவீனமடைந்துள்ளது. முருகன் கோயில்களுக்கு பாதயாத்திரை செல்வது மனித சமத்துவத்தைப் போற்றும் ஒரு சடங்காக திகழ்கிறது.

முடிவுரை

ஆதி முருகன் வழிபாடு 'இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வின்' அடையாளமாக இருந்தது. இன்று அது 'நவீன ஆன்மீகத் தேடலாக' பரிணமித்துள்ளது.

JANUARY - FEBRUARY

உருவம் மாறினாலும், 'வேல்' மற்றும் 'மயில்' போன்ற சின்னங்களும், 'பக்தி' எனும் உணர்வும் தமிழர்களின் குருதியில் இரண்டறக் கலந்து முருக வழிபாட்டை உயிர்ப்புடன் வைத்துள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அருணகிரிநாதர், (உரை - பல்வேறு அறிஞர்கள்), திருப்புகழ் (மூலமும் உரையும்) சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 2005.
2. இராசமாணிக்கனார், மா., சைவ சமய வளர்ச்சி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1958.
3. இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம் - மூலமும் உரையும்) சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
4. சக்திவேல், சு., தமிழர் நாட்டுப்புற இயல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
5. சென்னிக்குளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார், காவடிச் சிந்து, கழக வெளியீடு, 1994.
6. பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர், ஸ்ரீ பழநித் தலபுராணம், பாரி நிலையம், சென்னை, 1998.

7. பிள்ளை, கே.கே., தமிழக வரலாறு: மக்களும் பண்பாடும், தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1972.
8. புலியூர்க் கேசிகன் (உரை), சிலப்பதிகாரம் (மூலமும் உரையும்) பாரி நிலையம், சென்னை, 2010.
9. புலியூர்க் கேசிகன் (உரை), நற்றிணை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
10. புலியூர்க் கேசிகன் (உரை), பத்துப்பாட்டு - திருமுருகாற்றுப்படை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
11. புலியூர்க் கேசிகன் (உரை), பரிபாடல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2007.

Bibliography

1. Arunagirinathar (Urai by various scholars), Thiruppugazh (Moolamum Uraiym), Saiva Siddhanta Noorpatippu Kazhagam, Chennai, 2005.
2. Rasamanickanar, M., Growth of Saivism (Saiva Samaya Valarchi), Pari Nilayam, Chennai, 1958.
3. Ilampuranar (Urai), Tholkappiyam (Porulathikaram – Moolamum Uraiym), Saradha Pathippagam, Chennai, 2002.

4. Sakthivel, S., Tamizhar Nattuppura Iyal, Manivasagar Publishers, Chennai, 2007.
5. Chennikulam Annamalai Reddiar, Kavadi Chindu, Kazhagam Publication, 1994.
6. Balasubramania Kavirayar, Sri Palani Sthala Puranam, Pari Nilayam, Chennai, 1998.
7. Pillay, K.K., Thamizhaka Varalaru: Makkalum Panpadum, Tamil Nadu Textbook Corporation, Chennai, 1972.
8. Puliur Kesikan (Urai), Silappathikaram (Moolamum Uraiyum), Pari Nilayam, Chennai, 2010.
9. Puliur Kesikan (Urai), Narrinai, Saradha Pathippagam, Chennai, 2007.
10. Puliur Kesikan (Urai), Pathuppattu - Thirumurugatrupadai, Saradha Pathippagam, Chennai, 2007.
11. Puliur Kesikan (Urai), Paripadal, Saradha Pathippagam, Chennai, 2007.